

ظوفات در دوازده روزه روایتی از پایداری و پیروزی

در آغوش تاریخ، روزهایی هست که نه تنها بر گذر زمان حک می‌شوند، بلکه در عمق جان ملت‌ها ریشه می‌دانند. دوازده روز از تاریخ ایران، دوازده روز پر التهاب، دوازده روز از جنگی ناخواسته اما جنس است. جنگی که با تعدی اسقاطیل ملعون، از همین آغاز شد و با غرش رعدآسای «وعدۀ صادق ۳» پاسخ گرفت و طلوع پیروزی‌های ملی، فصلی نوین در دفتر استقامت ایران رقم زد.

غرش «وعدۀ صادق ۳»: آغاز یک تحول

قلب خاورمیانه سال‌هاست که در تب و تاب چالش‌ها می‌سوزد. تجاوزها، تحریم‌ها و تهدیدها، سایه‌ای سنگین بر این منطقه افکنده بود. اما ایران، با صلابتی دیرینه، همواره بر اصول خود پای فشرده بود. «وعدۀ صادق ۳» نه تنها یک عملیات نظامی، بلکه پاسخی قاطع به سال‌ها ستم و تعرض بود. آن شب آسمان شاهد برخاستن اراده‌ای بود که سال‌ها در پس صبر و سکوت، درسینه ملت ایران نهفته بود و ذره‌ای از این سکوت، در سینه ملت ایران نهفته بود. ۲ و ۱ شکسته شده و زمین‌های تصرف شده، طعم موشک‌های ایرانی را چشیده بودند.

و اتحاد مردمی سرچشمه می‌گرفت و سیلی از ایمان آن‌ها را همراهی می‌کرد. نه تنها دعای ایرانی‌ها، بلکه دعای مظلومین و آزادگان جهان، و دعای اشک‌بار کودکان غزه که: «خدایا موشک‌ها را به هدفشان

ایمان اخلاقی

برسان! هر پرتاب تپشی از قلب ایران بود که به جهانیان می‌گفت: «این سرزمین خانهٔ ببرهای خفته‌ای است که هرگز تسلیم نخواهند شد.»

دوازده روز مقاومت: روایت رنج و امید

جنگ آغاز شده بود؛ دوازده روز سخت و نفس‌گیر. دوازده روزی که هر ساعت آن، حکایتی از شجاعت و ایثار بود. شهرهای ایران شاهد بیداری مردمی بودند که با وجود خطرات تهدید موشک‌ها، لحظه‌ای از صحنه خارج نشدند. «هم بستگی» واژه‌ای بود که در این دوازده روز معنای عینی یافت. از مادرائی که با چشمان گریان اما دلی محکم، فرزندان‌شان را راهی مراکز پدافند می‌کردند، تا جوانانی که مشتاقانه خود را سپربلای وطن می‌ساختند.

عقب‌نشینی دشمن

دشمن که پیش‌تر از تهدید و تحریم به عنوان ابزاری برای فشار استفاده می‌کرد، با مشاهدهٔ قدرت ایران، مجبور به عقب‌نشینی، پیشنهاد آتش‌بس و بازنگری در سیاست‌های خود شد. این پیروزی معادله‌های سیاسی (دیپلماتیک) را نیز تغییر داد.

خودباوری و اعتماد به نفس ملی

این جنگ اعتماد به نفس ملی را به شدت افزایش داد. مردم ایران به خودباوری رسیدند که می‌توانند بر مشکلات فائق آیند و با تکیه بر توان داخلی، مسیر پیشرفت را ادامه دهند. این جنگ دوازده روز جنگ ایران و اسقاطیل نبود، بلکه بین ایران و آمریکا و هم‌پیمانان اسقاطیل ملعون بود که از حیث تجهیزات و نفرت‌پشتیبان این بی‌شرفان کودک‌کش بودند. پیروزی‌های ایران نه تنها فصلی از تاریخ است، بلکه درسی است برای آیندگان؛ درسی از پایداری، ایثار و پیروزی. «وعدۀ صادق ۳» نقطهٔ عطفی بود که نشان داد ارادهٔ ملت‌ها قدرتمندترین سلاح است. نشان داد که با وجود تحریم‌های شدید، جوانان ایرانی در عرصهٔ موشکی در قلهٔ افتخارات ایستاده‌اند. نشان داد چقدر در زمینهٔ هسته‌ای توانمندیم که همین موضوع خاری در چشم دشمنانمان شد. و زهی خیال باطل که با ازبین رفتن ساختمان‌های هسته‌ای قدرت و توانایی ما کاسته شود؛ که این قدرت در ذهن و قلب جوانان، دانشمندان و مردمان ماست، نه لابه‌لای آجرها. ایران با گذر از این طوفان، سربلندتر و مقتدرتر از همیشه، به سوی آینده گام برمی‌دارد و پرچم پرافتخار خود را با عزت و سربلندی، برافراشته نگه می‌دارد. ما اجازهٔ تعدی به کشور عزیزمان را به هیچ‌کس نخواهیم داد. همهٔ این پیروزی‌ها با مدیریت و درایت رهبر عزیزمان رقم خورده است که نقطهٔ اوج این پیروزی‌ها حضور ایشان در حسینیهٔ امام خمینی (ره) در شب عاشورا بود. بله، رهبر ما از تهدیدهای شما باکی نیست؛ چرا که زیر سایهٔ پرچم حضرت عباس (س) قد برافراشته‌ایم. این ایام، به برکت نگاه اهل بیت (ع) در خاطر تاریخ و قلب هر ایرانی حک خواهد شد؛ به عنوان نمادی از اقتدار، استقامت و پیروزی.

هر کوچه و خیابان صحنهٔ دلآوری بود و هر فریاد، سرودی از مقاومت. تعداد شهدا روز به روز بیشتر می‌شد. چشمانمان از غم ازدست‌دادن سرداران، دانشمندان، مردمان و کودکانمان اشک بار بود، ولی لبخند امید برب داشتیم و در همین چشم‌ها برق پیروزی می‌درخشید. این دوازده روز گویی آیه‌ای بود از کتاب استقامت که با خون شهدا و اشک مردم ایران نگاه‌شده شد. در آن سوی مرزها، دشمن که خیال برتری داشت، و تصور می‌کرد می‌تواند ایران را تجزیه کند، از صلابت این مقاومت مبهوت ماند. عملیات «وعدۀ صادق ۳» ستون فقرات ادعاهای واهی آنان را شکست و نشان داد که قدرت، تنها در زرادخانه‌های نظامی نیست، بلکه در ارادهٔ فولادین ملت‌هاست. ایران، با تکیه بر دانش بومی و توان داخلی، تسلیحات پیشرفته‌ای را به نمایش گذاشت که معادلات منطقه را تغییر داد. سامانه‌های دفاعی، با دقت و سرعت، پرنده‌های متجاوز را به زیر می‌کشیدند و نام «ایران» را بر فراز آسمان‌ها حک می‌کردند.

پیروزی‌های ملی

رویشی از دل خاکستر با پایان دوازده روز، آنچه به جای ماند، نه فقط ویرانی، بلکه بذره‌های پیروزی بود که در دل خاکستر جنگ روییده بودند. پیروزی‌های ملی ایران در این جنگ، تنها به جبهه‌های نظامی محدود نبود، بلکه ابعادی وسیع‌تر و عمیق‌تر داشت: ایران بار دیگر ثابت کرد که بازیگر منطقه‌ای منفعل نیست، بلکه قدرتی است که می‌تواند به هر تجاوزی پاسخ درخور دهد. توانمندی‌های موشکی و پهپادی ایران به کابوسی برای دشمن تبدیل شد و موازنهٔ قدرت را تغییر داد. خدا شهید عزیز طهرانی مقدم را رحمت کند؛ پدر موشکی ایران که آرزوی نابودی اسقاطیل را داشت و این ایام، هر روز بخشی از آرزوی محقق شده است. جنگ بار دیگر ملت ایران را دور هم جمع کرد. اختلاف‌های کوچک کنار گذاشته شدند و زیر